

Absoluuttinen Nollapiste, Uin Ja N

Havunneula lep polun poikki kulkevaan juureen.
Paarma kiert mrk selk,
Himme pivnsavu ympri.
Oksien alta kahlaan syvn - vanavedess pohja samenee.

Uin ja nin syvll kannon tasaisen sahatun pinnan.
Kun vesi tuntui paksulta, selk uin.
Kun olin kaukana, en pelnnyt tyttj, kuolemaa.
Ylsin pohjaan - muta nousi pintaan.

Mist ne minua ensin hakisivat,
Jos suonenvetoon olisi hukkunut?
Myymlauton pyskilt vai ladosta?
Olisinko jnyt puimuriin leikkimn?

Tomu plisee, levi seittiin - paistaa ja ei ole satanut.
Mielt vaivaa nkemni kanto:
Tietk serkut, onko se ammus?
Mudassa renkaan urassa makaa
Kuiva sammakko vhn kyljelln.

Pian, aivan pian hypin trmlt veteen serkkuja pakoon.
Ne ei koskaan tied, miss uin.
En ole uinut matkoja, serkuille puhunut jatkosta:
Menenk ylasteen jlkeen lukioon.

Mist ne minua ensin hakisivat,
Jos puoleenvliin olisin vajonnut?
Myymlauton pyskilt vai autosta?
Olisinko pystykorvaa kurittamassa?